

”GUDS ORD BÄR ICKE BOJOR” 2 Tim. 2:9

NORDISK ÖSTMISSION

NR 4

DECEMBER 2022

ÅRG 59

Julkрубban (julbordet) i S:t Pauli kyrka i Göteborg. Den gudstjänstfrände församlingen där har givit mycket i kollekt till NÖ.

Betraktelse:

Bereden väg för Herran, berg sjunket, djup stått opp!

Det är Kristus Konungen vi sjunger om vid det nya kyrkoårets början. Sanningens, barmhärtighetens och kärlekens Herre kommer ännu en gång till oss i Guds ord, i bönelivet, i nattvardens bröd och vin. Han är osynligen närvarande med sin Ande där två eller tre är församlade i hans namn. Kristus kommer trots alla mörka berg och onda djup som står honom emot: En svår tid med ryskt terrorkrig i Ukraina och energikrig mot övriga Europa. Ett alltmer polariserat samhälle med gängkriminalitet och devalverat människovärde i både tanke och handling. En krass tid när många verkar mäta människovärdet i proportion till vad man har råd att handla i Mammons tempel i varuhus och på internet. Med ett sådant tänkesätt blir många borträknade.

Tidens nöd och stigande levnadsomkostnader skapar befogad oro hos de flesta. Vad är det som tär och tynger ned i Ditt liv? Erfar Du känslor av förlamande uppgivenhet och smärta i Ditt liv? Vad skulle behöva röjas undan för att ge förnyad plats åt Kristus Konungen i Ditt hjärta? Är det oron för framtiden, vardagens stress och alla måsten? Finns det annat som behöver lyftas bort av honom, som har en mild börda och ett lätt ok att erbjuda? Han ensam kan

ge den frid som världen inte känner. Tyngs Du ner i djupet av dåligt samvete, som hindrar Dig att glatt hylla honom som är ”Rättfärdighetens förste”? Kom då ihåg att det ytterst avgörande inför Gud inte är Din skuld, ja inte heller Dina allra bästa sidor. Det positivt avgörande är att Kristi totala helighet och rättfärdighet får gälla för Dig, för Din skull. Berätta i bönen för Gud precis hur det är med Dig. Inget ont, ingen synd, som Du ångrar, är för stora hinder för Guds gränslösa nåd, när Du litar på att allt är försonat av Jesus på korset. Det gäller det egoistiska högmodets höga berg, de grova och uppenbara synderna mot Gud och medmänniskor. Det gäller lika mycket för de till synes förfinade synderna bakom from fasad.

Måtte Kristus Konungen i adventstid få befria Dig från allt ont, både hög och låg bråte i tillvaron, genom den nåd och kraft som ges gratis tack vare hans blod och pina. Då kan han, som är Guds Son och Kyrkans Herre, på nytt träda in som Konung i Ditt hjärta. Då får Du del av det ljus som mörkret inte har någon makt över. I Jesu namn. Amen.

Ola Larsson

Västra Marks församling

Ordförandens spalt

Förrådet i Solberg

Jag ska göra en rättelse av ett namn i min spalt i förra numret. Jag tackade då våra medarbetare i Solberga. Tyvärr blev ett namn fel vilket jag ber om ursäkt för. De rätta namnen på de som gör en så fantastisk insats i Solberga skall vara Elsie, Ingrid, Margareta och Åsa. Och så får jag då möjlighet att ännu en gång framföra ett tack till er.

Vi har under året också fått ett helt nytt golv i vårt förråd. Det var Jonas som i våras gjorde halva golvet och Göte och Åke som i början av oktober gjorde den andra halvan. Jag har själv varit uppe och ”besiktigat” golvet och kan konstatera att det har blivit mycket bra. Ett hjärtligt tack till er som har gjort det så mycket säkrare att röra sig inne i vårt lager.

Ukraina

Som alla förstår så har mycket av vår verksamhet även det senaste kvartalet varit riktat mot våra vänner i Ukraina. Jag har fortsatt kontakt med olika personer i Ukraina.

Gennadij Miller har meddelat att man nu har borrar ett hål i Mykolajiv för att komma åt grundvattnet och att man också har lyckats nå vatten. Det återstår nu att kontrollera att vattnet är bra och går att använda.

Vi har också fått ett officiellt brev från Alexander Gross i DELKU där han tackar för den hjälpsändning vi skickade till Ivano-Frankivsk i slutet av sommaren. Ni ser brevet på annan plats i detta nummer.

I Charkiv har vi under många år stött en skola för blinda barn. Denna skola har som en följd av kriget flyttat till Polen. Men i stället har det öppnats en ny skola för funktionshindrade i Charkiv. Vi har beslutat att överföra det stöd som tidigare gått till blindskolan till denna skola i stället. Biskop Pavlo Sjvarts som bor i Charkiv har lovat att kontinuerligt informera om läget på denna skola.

CC och tack från letter

Men det är naturligtvis inte bara ukrainare vi stöder.

När jag skrev min förra spalt hade jag inte fått det definitiva beskedet om att man från Lettland hade skickat en grupp till sommarens Corpus Christi-samling i Göteborg. Letterna hade dock med en grupp på drygt 30 personer. Nordisk Östmission har finansierat avgiften och uppehållet för dessa personer. Vi har nu också fått tack från fyra representanter för gruppen enligt nedan:

NORDISK ÖSTMISSION

- 1. Detta har varit min första Corpus Christi-konferens. Jag var så överraskad över hur människor från olika delar av världen kan komma tillsammans och ha samma tro. Det var uppmuntrande att möta syskon i Kristus och veta att det finns så många människor som vi delar tro med. (Anna Rita Gailite)*
- 2. Det var en fantastisk upplevelse, lektionerna var intressanta. Det var även mycket roligt att resa och få se Sverige. Mycket glad för att jag och min flickvän fick möjligheten att besöka Corpus Christi i år. (Niklavs Alpe)*
- 3. Det var en bra erfarenhet att delta i konferensen som familj med deltagare från olika generationer. Att få bekräftelse på att rädsla inte kommer från Gud utan är något som vi måste räkna med i livet men att vi som kristna måste stärkas i vår tro och bli fria i Kristus. Att påminna sig att du inte är ensam, utan stark oberoende av vilka attacker som kommer. Att leva alla livets olika aspekter tillsammans med Gud och att inte tillåta djävulen föra in eller så en överdriven rädsla i ditt liv. Genom konferensens talare styrktes vår tro och vi gjordes fria i Kristus. Vi lärde oss av talarna hur vi skulle kämpa och mot vem. Vi är mycket tacksamma för möjligheten att ha fått delta i denna konferens. Det var en avgörande förändring för vår familjs liv. Vi kom närmare varandra och stärkte vår inbördes gemenskap. (Tack så mycket från Linkevicijs familj)*
- 4. Det var mycket uppfriskande att få vara med på Corpus Christi 2022. Det blev många nya bibliska lärdomar för mig och nätgrupp med människor från hela världen. Allt var mycket bra planerat och genomfört perfekt från de som organiserade konferensen. Jag åkte hem fylld av glädje och med ämnen att tänka på och med många nya vänner. (Ernest Zveja)*

Jul och Nyårshälsning

2022 har blivit ett år som på alla sätt har påverkats av Rysslands invasion av Ukraina. Detta har gjort att vår verksamhet har kommit i fokus på ett speciellt sätt. Östeuropa och speciellt Ukraina har ju alltid varit vår kärnverksamhet. Det har naturligtvis gjort att vår verksamhet på många sätt har blivit ännu mera efterfrågad. Men det har också gjort att vi ännu mer har fått lida med dem som är våra medsyskon. En speciell fråga som vi har diskuterat är möjligheten att besöka Ukraina. Skall

vi följa UD:s råd som avråder oss från att resa dit eller skall vi trots det besöka våra vänner i Ukraina? Och hur blir det med resor från Ukraina till Sverige? Jag hoppas verkligen att det skall bli möjligt att 2023 genomföra vårt årsmöte tillsammans med talare från Ukraina.

Men i väntan på det vill jag tacka alla er läsare och understödjare för att ni vill vara med och stödja verksamheten och önska er en God Jul och ett Gott Nytt år i vår Frälsares namn!

Martin Wihlborg

Blod kan rädda liv

Under de senaste veckorna har Ukrainas försvarsstyrkor börjat att befria ryskockuperade områden. Naturligtvis har detta lett till förluster. Sjukhusen i Odessa har börjat fyllas av sårade soldater. Då började staden och sjukhusen ropa efter hjälp, eftersom soldaterna snabbt behövde blodtransfusion.

Några män från min församling sade att de önskade ge blod, men de kunde inte p.g.a. en lång väntelista. Jag var tillfreds med att så många människor svarade på detta behov och denna kallelse. Dessa män från församlingen inspirerade också mig. Jag ringde och tog mig till blodgivningsstället. Där fanns det inga lediga sittplatser; folk satt, stod och väntade på rad. Jag blev förvånad över hur många unga män som var ivriga att stödja de ukrainska försvararna.

Jag kom i samspråk med några män i kön. När jag frågade dem vad de gjorde där, sade en av dem: ”Vid ett tillfälle på arbetet förstod jag att mitt blod kan rätta någons liv”. Han fortsatte att tala om sitt arbete och familjen, som han fört till Polen.

”Mitt blod kan rädda någons liv” ringde fortsatt i mitt huvud. Du har alldeles rätt; blod kan rädda liv! Jag mindes att jag arbetade på ett sjukhus i Tyskland och såg människor, som hade förlorat mycket blod, och få blod som räddade livet på dem.

”Blod räddar verkligen liv!” Jag avbröt nära nog samtalet under det att jag upprepade dessa ord. En dag kom det En som verkligen visste att hans blod kunde frälsa. Och när Han kom, fanns det inte en rad av sådana som var villiga eller hade möjlighet att hjälpa. Han var allena. Och han kom inte till sjukhuset för att ge litet av sitt blod i en plastbehållare under sterila förhållanden, utan fara för sitt eget liv.

Han kom och gav sitt blod till sista droppen, fastän det kostade honom hans liv. Han lämnade sin Faders säkra sköte och valde att komma till jorden, platsen för slagsmål och död. Han kom för att försvara och frälsa sitt folk. Hans blod bringade förlåtelse, styrka och evigt liv till världen. Denne hjälte är vår Frälsare, Herren Jesus Kristus! Han kom och gav sitt liv på Golgata kors, alldeles utanför Jerusalem.

”Det är en god tillgång för folk att ge blod; jag har inte hört detta förut” sade en sköterska som stannade bredvid oss, och bröt tystnaden och fångade uppmärksamheten hos inte bara den unge mannen, men hos många åhörare till vårt samtal.

Tänk på det nästa gång under nattvardsgudstjänsten. Hans blod har räddat ditt och mitt liv!

Pastor Oleg Schewtschenko

Övers fr engelska: A.E.

Ukrainskt besök på Corpus Christi

Först av allt skulle vi vilja tacka er för otaliga böner och stöd. Vi lämnade med bil Marsberg i Tyskland den 25 juli klockan 2 om natten. Vår grupp bestod av fem ukrainare, av vilka fyra bor i Marsberg sedan krigsutbrottet.

Efter omkring tolv timmar och två färjeöverfarter kom vi sedan till Göteborg i Sverige. Efter en paus och en smaklig måltid började strax det första föredraget av pastor dr David Preus under temat ”Fear not” (frukta icke, var icke rädd, övers anm.). För dem av oss som inte förstod engelska översatte Alex Schewtschenko, vilket var till stor hjälp. Redan första dagen mötte vi människor, som redan var bekanta för oss, och under veckans lopp gjorde vi ytterligare bekantskaper. Vi gladdes åt att se så många människor som bad för oss och för situationen i Ukraina. Även presentationerna av ämnet var till hjälp

och gav oss mod. Varje dag fanns det dessutom diskussionsrundor kring olika ämnen. Genom dessa fick vi bättre insikt i livet och till inställningen hos människor från andra länder. Kvällssamlingarna med olika andra ämnen var också mycket spännande och upplysande.

Den roliga picknicken den sista kvällen var emellertid veckans bästa minne. När vi nästa morgon, efter en morgonandakt och nattvard, for hemåt var vi litet ledsna. Eftersom vi återigen måste fara tolv timmar och åka med två färjor, kunde vi tyvärr inte stanna till rundturen i Göteborg. Sent på natten den 30 juli kom vi hem igen. Det var en mycket tröstefull vecka, och vi är er och Gud mycket tacksamma för allt. Ännu en gång tack för era böner och ert stöd!

Liane Gräfenstein.

Övers fr tyska: A.E.

Brev från Sergej Bevz i Dnipro

Käre Martin och alla vänner i Nordisk Östmission!

Jag hälsar er med vår Herre Jesus Kristi kärlek!

Tack för allt stöd vi har fått och för att ni fortsätter att be för oss.

När det första chocken, orsakad av kriget, hade försvunnit, började jag som många andra kristna fundera över vad vi nu skall göra och hur livet i den kyrka som fortfarande var kvar i Ukraina skulle bli. Mycket var oklart. Vi var inte många kvar i kyrkan. Vi visste inte vad vi hade att vänta oss. Vi var rädda. Våra tillgångar var få.

Men vi hade en tro på att det var

en speciell tid för kyrkan. Tid för tjänst. Tid för att handla med större kraft. Tid att lita på Herren. Tid att dela lidandet med dem som drabbats. Tid för att ge. Det här är en svår tid, men det är en tid för Kristi Kyrka att bevisa sig själv.

Så vi började göra vad vi kunde i vår lokala församling. Man fortsatte att göra det man kunde på sin egen plats – att be, ge stöd, ge kollekt och annan hjälp. Och Herren välsignade oss och många andra kyrkor här i Ukraina. Många viktiga stödcentra har satts upp. Kyrkan har tagit sin särskilda roll i kriget. Men det är inte en angelägenhet bara för

NORDISK ÖSTMISSION

kyrkan i Ukraina. Aposteln Paulus skriver att om en lem lider, då lider alla de andra lemmarna med den (1 Kor 12:26). Därför blir vi mycket uppmuntrade och tröstade när vi ser hur Kristi Kyrka i hela världen visar en sådan medkänsla och sådant deltagande. Det betyder att vi efter lidandet skall glädjas tillsammans.

Kriget fortsätter. Sanningen är att nivån på krigströttheten och nivån på den stress som vi får utstå är extremt hög. När vi väntade lättnad kom de dåliga nyheterna om mobilisering i Ryssland. Och det kommer antydningar om att taktiska kärnvapen kan komma att användas. Men vi försöker bli starka och röra oss framåt i hoppet på Herren.

Situationen i vår stad (Dnipro) är fortfarande spänd. Det har nyligen varit många tunga raketanfall mot staden. Två av raketerna kom på området där mitt hus ligger. Huset är dock oskadat. Ett av nedslagen dödade dock en familj med två barn. Det var fler raketnedslag som tog människoliv. Det är också många skadade.

Den 10 oktober var det en massiv attack på Ukraina, då även vår stad blev kraftigt attackerad.

Praktiskt taget varje dag och ofta flera gånger om dagen slår ryssarna till mot stadens omgivning. Det har också fallit ner en raket i byn Zarja, där vi tjänstgör och där medlemmar i vår församling bor. Tack

till Herren för att den inte träffade något hus där det bor folk.

Under de senaste två månaderna har våra styrkor steg för steg befriat städer och byar i landets södra och östra delar. Vi har gjort många resor till de befriade städerna och byarna i Donetsk- och Charkiv-regionerna. Normalt finns det där ingen elektricitet, gas, mobilkommunikation och naturligtvis inget internet. Där finns inte heller några apotek eller livsmedelsbutiker. Vi har därför med oss mat, mediciner och mycket annat viktigt.

Vi fortsätter också att hjälpa flyktingar som nu befinner sig i Dnipro. Under kriget har vi hjälpt

tiotusentals människor. Men det finns fortfarande många människor som är i behov av vårt stöd. Nya flyktingar från de befriade städerna och byarna kommer hela tiden in till vår stad. De har lämnat, för att de inte längre har möjlighet att värma sina hus under den kalla årstiden. Den kommande vintern kommer att kräva nya utmaningar och visa på nya behov. Och stödet minskar också gradvis när hela Europa också förbereder sig för en dyr och svår vinter. Men vi är förvissade om att vi med Guds hjälp kommer att härda ut.

Ett aktivt liv och tjänande fortsätter i vår Kyrka. Varje dag har vi

NORDISK ÖSTMISSION

gudstjänster eller gudstjänstförberedelser. Det är också ett ständigt mottagande av människor och resor till andra församlingar.

Varje söndag efter högmässan och konfirmationsundervisningen fördelas hjälp för de behövande (både stadens invånare och flyktingar). Detta är alltid förenat med Guds Ords predikan, som har kraften att ge tröst och hopp.

Som ni förmodligen ser på våra bilder har vi slutfört konstruktionen i kyrkolokalen. Den 24 juli välsignades den nya kyrkolokalen. Tack Gud! Gud försåg oss med denna lokal vid en tid då vi saknade utrymme i vår gamla lokal.

Nu har vi 25–50 personer med oss i våra gudstjänster. I den gamla lokalen kunde vi aldrig få in mer än 40 personer. Prisad vare Gud! Han är verkligen god.

En del av arbetet återstår i lokalerna men det utökade utrymmet för fler människor finns på plats.

Tack till er alla vänner, för all hjälp och stöd för att förbättra vår byggnad! Nu tjänar den Herren med förnyad kraft och ger möjlighet att ta emot ett stort antal människor varje vecka.

Vår minibuss är också igång varje dag. Under de månader vi haft den har den körts 25000 km. Den har transporterat många människor och

NORDISK ÖSTMISSION

många ton av hjälp till olika platser. Det är en trogen hjälpare. Utan den skulle vi inte kunna hjälpa så många människor. Ett tack till er för att ni också har varit del av projektet att inhandla och reparera denna buss!

Vi är tacksamma om ni vill fortsätta att be för oss och för vårt arbete gentemot överheten och olika fiender till vår kyrka. Under kriget

har vissa procedurer stannat upp medan annat går vidare. Det finns fortfarande vissa individer i vårt område som är förknippade med korrupktion och som vill skada oss. En av dem försöker medvetet skada oss och förstöra vårt arbete. Vi förstår att detta först och främst är en andlig strid, så lösningen på denna strid ligger på det andliga planet...

NORDISK ÖSTMISSION

I slutet av juni träffade jag min familj som fortfarande är i Tyskland. Vi möttes vid den polska gränsen och tillbringade flera dagar vid gränsen. Då döptes också vår yngste son Samuel. Vi hade från början planerat att döpa honom i mars men kriget ändrade våra planer.

Tyvärr har kriget fortsatt mycket längre än vi trodde i mars. Nu är det t.o.m farligare att komma tillbaka än det var under sommaren. Därför kommer min fru och mina barn att

vara kvar i Tyskland till våren. Jag hoppas att jag snart får tillstånd att korsa gränsen och få se dem igen.

Som alltid, tackar jag Herren för er och er mission som fortsätter att stödja mig i min tjänst och i arbetet i Dnipro. Ett speciellt tack för stödet under dessa tider!

Må Herren välsigna er och gör er ännu mer lyckosamma i att tjäna Herren!

Bästa hälsningar

Sergej

Övers. fr engelska: M.W.

Gammalsvenskby mitt i Ukrainakriget

NÖ-tidningen har fått en i skrivande stund rykande färsk rapport från en av Ukrainas många byar, känd för våra läsare. Rapporten är "datumstämplad" eftersom mycket kan hända. Och mycket har hänt. Ryssland har lämnat Cherson och Gammalsvenskby 22-11-10. Det skrivna kan läsas som en rapport från en by som under århundradenas lopp sett flera krig, talat flera olika språk och haft olika konfessioner.

Gammalsvenskby i Ukraina har på ett lika dramatiskt som tragiskt sätt trätt fram i ramplyuset, sedan Ryssland den 24 februari inledde sin så kallade specialoperation i Ukraina under förevändning av att demilitarisera och avnazifiera landet.

Anfallet måste självklart moraliskt fördömas, men samtidigt är det viktigt att försöka förstå det händelseförlopp som ledde fram till den öppna konflikten och inte gripas av det snarast irrationella hat som det har utlöst på västerländsk botten. På båda sidor har under lång tid en nationalistisk polarisering ägt rum, där en föregiven rädsla för den andra spelat en avgörande roll. Ukraina har låtit sig beväpnas av västerländska makter och Ryssland har sett sin intressesfär krympa på ett sätt som man upplevt som helt oacceptabelt.

Det är inte utan att man kan konstatera att Ukraina blivit en dominobricka i ett spel mellan stormakter. Ett proxykrig utkämpas, men hur som helst är det de enskilda människorna som kommer i kläm och

oskyldiga dödas och tvingas på flykt under omständigheter som Europa i stort sett varit förskonat från sedan andra världskriget, balkankonflikterna kanske undantagna.

Gammalsvenskby har oturen att ligga inom den del av Ukraina som en gång tillhörde Nova Rossija, och som för den ryska nationalismen har en särskild känslomässig klang. Det handlar också om ett för Ryssland väsentligt strategiskt avsnitt med dess närhet till Krym, dess läge vid Dnipros utlopp i Svarta havet och dess försörjningsmässiga betydelse som det främsta jordbruksdistriktet.

Bykomplexet Zmijivka ligger i Hersons län, som redan i stridens inledning besattes av Ryssland just på grund av sitt strategiska läge. Länet kom att bli ett förstahandsmål för invasionen. Mitt emot byn, tvärs över floden Dnipro eller den vattenreservoar som skapats för kraftverket i Kachovka, ligger den pumpstation som förser bevattningskanalerna och i förlängningen Krym med vatten. När Krym annekterades, stängde

Ukraina av vattnet. Rysslands första åtgärd var nu att öppna kanalen igen och förbinda den med halvön.

Det mänskliga priset för ”operationen” har varit oerhört högt, också i byn. Många, särskilt yngre barnfamiljer, framför allt kvinnor och barn, har flytt från byn till västra Ukraina och utomlands. Några av dem har kommit till Sverige. De har därmed sällat sig till de miljoner som hals över huvud har lämnat landet. Men männen och de flesta äldre har stannat kvar. Redan 2015 kom det för övrigt enskilda hit till Sverige som inte ville delta i det lågintensiva inbördeskriget i Donbas.

Vid de skärmytslingar som pågått i de östra delarna av landet (Donbas) sedan 2014, har flera bybor dödats i strid. Under den senaste tiden åtminstone en. Tidigare stupade två soldater hemmahörande i byn.

Nästan alla som haft svenska som modersmål är döda, utom en. Det känns skönt att de slipper att ännu en gång uppleva krigets fasor. Men de som finns kvar har alltså fått se hur frontlinjerna förändrats och således till viss del fått dela sina döda släktingars öde, både genom att komma under främmande makt och tvingas på flykt. Den kvarvarande, ursprungligt svensktalande kvinnan, Maria Malmas (85 år), lever och vistas för närvarande hos sin dotter i Nova Kachovka, där allt annat än lugn råder. Staden utsätts nästan dagligen för beskjutning.

Maria Malmas

I dag ligger byn således inom det ryskkontrollerade området och rysarna har efter en folkomröstning annekterat Hersons län utan att helt behärska det, liksom Zaporizjzja. Jag har svårt att tänka mig att människorna i Gammalsvenskby röstade för en anslutning till Ryssland, inte minst med tanke på att en betydande del av befolkningen kommer från byar som idag tillhör Polen och är grekisk-katolska. Hos dem är den ukrainska identiteten och kulturen dominerande liksom det ukrainska språket. Förryskningsprocessen har tilltagit. Hela den administrativa apparaten är i ryska händer, även om det vid en fortsatt ockupation säkert kommer att ta tid innan till exempel rubeln kan ersätta hryvnian.

NORDISK ÖSTMISSION

Till en början var det ganska lugnt i byn. Undan för undan har emellertid den ryska närvaron blivit allt tydligare för byborna. Under några veckor fördes till och med byäldsten (starosta) bort. Ryska soldater befinner sig nu i byn, därför att strider mot den ukrainska offensiven pågår inte särskilt långt därifrån. Platser några mil bort utsätts för attacker från den ukrainska sidan, som säger sig ha för avsikt att återerövra Hersons län. Byborna kan hela tiden se ryska attackplan som efter utfört uppdrag bara inom några minuter återvänder. De kan också höra brisader och lägga märke till de projektiler som passerar över deras huvuden.

Man har inte längre tillgång till det ukrainska telefonnätet och internetförbindelserna fungerar inte alls eller högst sporadiskt. Kommunikationerna är avskurna och det går i princip inte att förflytta sig från ett ryskkontrollerat till ett ukrainskt område. Ryssarna är obenägna att låta några passera gränsen.

Ryssland har ersatt ukrainsk teve med egen och håller på att även göra detsamma med telenätet i övrigt. Men många drar sig för att använda telefon, eftersom de är rädda att bli avlyssnade. En rädsla som också gör att man helst inte går ut.

Det finns mat i affären i byn, men det är till största delen ryska produkter till ett, med tanke på bybornas ekonomi, högt pris. Apoteket saknar dock medicin.

Skördarbetet har inte kunnat genomföras som vanligt. De som har jord nära byn har kunnat skörda, men de som måste åka längre ut på stäppen för att nå sina marker har hindrats från detta av ockupanterna.

På senaste tiden har elförsörjningen blivit problematisk, vilket också gör att de som är beroende av el för att vattnet ska fungera blir utan.

Det är svårt att bedöma den närmaste utvecklingen i kriget. Mycket som sägs från de båda sidorna förefaller vara starkt präglad av önsketänkande. Sanningen är ofta krigets första offer. Hur den väpnade konflikten än slutar, kommer följderna av den att leva kvar under årtionden, vem som än ”vinner”. Landet har tillfogats ett ytterst svårslått sår.

Den fysiska återuppbyggnaden kommer knappast vid ett fredsslut att förorsaka något större problem. Många länder står i kö för att hjälpa till. Värre är det med det psykiska trauma som såväl nationen som individerna har tillfogats. Hatet och misstänksamheten föder säkert revanschlusta hos den part som upplever att den förlorar. Jag har svårt att se att förhållandet mellan ryssar och ukrainare kan bli vad det en gång har varit. Traumat kommer att leva kvar i generationer. En vapenvila är mer än nödvändig för att rädda liv. Den är klokast som först avstår från seger.

Karl-Erik Tysk
(2022-11-01)

Tack från Ukraina

NÖ har fått ett tack med översättning till svenska gjord redan där borta.

DEUTSCHE EVANGELISCH-
-LUTHERISCHE KIRCHE
DER UKRAINE

DELKU

KANZLEI

Datum: _____

Unser Zeichen: _____

НИМЕЦЬКА ЄВАНГЕЛІЧНО-
-ЛЮТЕРАНСЬКА ЦЕРКВА
УКРАЇНИ

НЕЦУ

КАНЦЕЛЯРІЯ

Дата: 14.09.2022

Вих. № 25

Nordöstra Sveriges mission

Tackbrev

Kära bröder och systrar!

På de evangelisk-lutherska gemenskapernas vägnar i Odesa-regionen i Ukraina tackar jag er uppriktigt för det humanitära biståndet!

Vi fick humanitärt bistånd (155 lädor och 169 påsar) den 15 augusti från välgörenhetsfonden i Ivano-Frankivsk. I samarbete med byförvaltningarna i Myrny, Shiroka Balka, Petrodolynsky, Liebenthal, Yosypivka, Maryanivka, Novohradkivka, såväl som genom diakonkommissionerna för de lutherska samfundet i Petrodolynsky, Novohradkivka och Odesa, distribuerades denna hjälp till de fattiga familjerna i de angivna bosättningarna. Mer än tusen mottagare av assistans! Bland mottagarna finns pensionärer, stora familjer och framför allt flyktingar från östra och södra Ukraina.

Tack för ditt stöd i en svår tid för befolkningen i Ukraina.

Alexander Gross, Pastor

Vandrande nattvardskalkar från Poltava

NÖ:s årsmöte 2008 var förlagt till Slätthögs kyrka i Växjö stift. Civilt ligger socknen i Småland och Kronobergs län. Slätthögs kyrkas nattvardskalk har en säregen historia, som vi fick oss till livs berättad av församlingens dåvarande själasörjare Christian Braw, vars svärfar bar det nedan nämnda efternamnet Imberg. Berättelsen har fått förnyad aktualitet kan man nog bestämt säga. Därför tar vi den en gång till och utvidgar berättelsen med något jag minns från tillfället, men som inte kom med i NÖ 2/2008. Dessutom återger vi en del av en annan berättelse.

Kalken i Småland

För 313 år sedan kom Karl XII med sin här till den östukrainska staden Poltava, där man led ett nersligt nederlag mot den ryska övermakten. När medlemmar av Kristi kyrka har gått i fält, har också hela församlingen följt med, framför allt genom att regementspastor och regementspredikant varit närvarande för att tjäna med nådemedlen. Det behövs ju för att Kristi stridsmän här i världen inte skall lida nederlag mot alla tiders störste fiende, djävulen. I Poltava deltog också Kronobergs regemente. Detta regemente, liksom de andra, utgjorde en egen församling med egna präster. Regementspastor Imberg dog i Poltava, men regementspredikanten var bland dem som kom i rysk fångenskap, och därför hamnade i Tobolsk i Sibirien. Fromma människor till exempel i Halle i Sachsen-Anhalt såg till att de fångna soldaterna fick god andaktslitteratur. När predikanten fick återvända hem efter freden i Nystad 1721 hade

han med sig regementets nattvardskalk, som också använts i Tobolsk. (Under tiden hade regementet satts upp igen) Omsider förvärvades kalken av Slätthögs kyrka, inte så långt från Kronobergshed, där regementet övade vid den tid som kalken bytte ägare. Förmodligen behövde regementet fylla på sin kassa. (Övningsplatsen togs i bruk åtskilliga årtionden efter Nystadsfreden, och 1919 flyttade man (tillbaka) till Växjö). Kalken är fortfarande i bruk. Det var därför rörande för deltagarna i Nordisk Östmissions årsmöte 2008 att få se denna kalk, särskilt för dem som i nutiden firat luthersk gudstjänst i Poltava. Vidare berättade pastorn att Kronobergs regemente hade önskat köpa tillbaka kalken, det var nog på 1960-talet, men kyrkorådet hade avvisat denna önskan med motivet att regementet ju kunde komma att läggas ned, och då skulle dess kalk hamna på museum. Det firas fortfarande gudstjänst i Slätthög, men var finns Kronobergs regemente? Jo, det är nedlagt sedan

1997 och residensstaden Växjö är utan lokalt försvar.

Kalken från Västmanland

En snarlik berättelse kunde man läsa i *Julhälsningar till församlingarna i Göteborgs stift 1982*, där Lars Malmgren skriver om Regementets kalk. Det är en kalk som varit med om än större äventyr än den i Slätthög, fastän den varit med vid samma ukrainska fälttåg.

Prästen i detta sammanhang hette Kristian Georg Notman. Kalken tillhörde Västmanlands regemente, men till skillnad från kalken i Slätthög har den hamnat på museum i Västerås. Den tillverkades i Stockholm, och överlämnades 1697 som en gåva till regementet av Kung Karl XI. Innan den hamnade på museum hade den förvaltats av Västerås domkyrka och från 1927 räknad som tillhörande flygflottiljen därstädes.

Notman blev fältpräst i Karl XII:s här i Västmanlands regemente, och prästvigdes ovanligt nog i Okinew i Polen. Det var han som i sin tjänst använde regementets kalk. Att en pastor drog i fält berodde på att församlingen var i fält och behövde betjäna med ord och sakrament. Pastorn delade härens villkor och kom på så sätt som fältpräst till Poltava 1709, där den svenska hären led nederlag. När man förlorat grävde Notman ner nattvardstygen under en ek, och fick sedan följa med soldaterna i rysk fångenskap, där fångarna till slut hamnade i Sibirien. Notman måste

stanna som fånge i 12 år. Det bildades t o m ett kungligt hov- och fältkonsistorim för dessa krigsfångar, under vilket bl.a. Notman tjänstgjorde. Efter freden i Nystad kunde de överlevande karolinerna återvända till Sverige, ett rike vars yta hade minskat genom avträdelser till tsarens rike. Pastor Notman tog vid hemfärden inte raka vägen hem, utan han vandrade den långa vägen till Poltava för att hämta nattvardskärlen som han hade gömt där. I maj 1722 togs Notman emot av kung Fredrik I. Malmgren menar att pastor Notmans vandring i uthållighet överträffar kung Karl XII rytarfärd från nuvarande Rumänien till Stralsund vid Östersjön. Först 1729 kunde pastorn överlämna de kyrkliga inventarierna till sitt gamla regemente. Kristian Georg Notman föddes i Riga omkring 1677 och dog i Kvillinge 1739, 62 år gammal.

Konstnären Gustaf Cederström målade 1900 tavlan ”Regementets kalk”, som har anknytning till Notmans äventyr. Den befann sig åtminstone 1982 i privat ägo.

Anmärkning.

Regementspastor motsvarar ovan en kyrkoherde och regementspredikant motsvarar en komminister. Jämför med prästerskapet i Kungl. Karlskrona amiralitetsförsamling som fortfarande 2022 har titlarna amiralitetspastor och amiralitetspredikant.

Källor: Närvaro i Slätthög 2008, Julhälsningar 1982.

A.E.

Nordisk Östmission

tackar varmt och innerligt sina många medarbetare och gåvogivare för det gångna årets trofasta stöd och arbete i missionsverksamheten och önskar en riktigt **God jul och ett välsignat nytt år!**

Betalningar från utlandet

Nordisk Östmission kan ta emot kronor på Plusgirot 42 20 57-0 i Nordea (NDEASESS) som internationellt har nummer SE29 9500 0099 6026 0422 0570.

Betalningar i euro kan också skickas till vårt konto i Deutsche Postbank (PBNKDEFF) med kontonummer DE77 5901 0066 0006 0306 64.

Mottagare är i bägge fallen Nordisk Östmission, och den adress som NÖ har registrerad hos Skatteverket är den hem till kassören (se baksidan).

Gåvoredovisning

JULI 2022

Gåvor	26.070:00
Gåvor Ukraina	43.350:00
Kollekter	11.933:00
Summa	81.353:00

Kollekter juli 2022

(utan särskild anmärkning på betalningen)

Naum 700,
Bro (Stångenäs) 780,
Örgryte pastorat 5978,
Morup 420,
Hyssna 20.

Kollekter juli 2022 till Ukraina

Västra Mark 4035
Hyllningar juli 2022
Bertil Waldemarson, Norrköping,
Harald Waldemarson,
Häradshammar,
Stig Hammarson, Göteborgs S:t Pauli,
Inge Andersson, Fjärås.

Begravningar juli 2022

Karin Andersson, Krokstad,
Sten Fredriksson, Karlstad,
Sven-Olof Olsson, Örby-Skene,
Pelle Silbo, Stora Lundby,
Greta Andersson, Skee,
Lennart Lundell, Väring, Skövde,
Gunnel Olteus, Kungsbacka,
Inga Johansson,
Kerstin Johansson, Brastad.

Sykrets:

Solberga 6000:-

AUGUSTI 2022

Gåvor	49.653:00
Gåvor Ukraina	40.350:00
Kollekter	12.017:00
Summa	102.020:00

Kollekter augusti 2022

(utan särskild anmärkning)

Uddevalla 400,
N Vi Tidarsrum ev luth missions-
förening 500,
Kungälv-Ytterby 5330.

Bilder som illustrerar orterna i gåvoredovisningen

NORDISK ÖSTMISSION

Kollekter augusti 2022 till Ukraina

Västra Mark 1960+3077,
Tidersrum 750 (kaffepengar).

Hyllningar augusti 2022

Anders Svedbrant, Simrishamn,
Harald Waldemarson,
Häradshammar,
Bertil Waldemarson, Norrköping,
Inga Olsson, Halltorp,
Marianne Svensson, Tävelsås,
Stig Larsson, Ytterby,
Hans Lycke, Göteborg,
Ingrid Gunnarsson, Norum,
Kristina och Lennart Bohlin,
Grönahög,
Lennart Josefsson, Värö.

Begravningar augusti 2022

Ingvar Gustafsson, Varberg,
Eivor Gustafsson, Solberga,
Anna-Lisa Ivarsson, Ytterby,
Håkan Larsson, Hajom,
Ingrid Höglind, Norum (Håby),
Uno Karlsson, Solberga,
Ulla Zachrisson, Träslöv,
Erland Hansson, Hede, Sörbygden.

SEPTEMBER 2022

Gåvor	48.675:00
Gåvor Ukraina	52.450:00
Kollekter	8.236:00
Summa	109.361:00

Kollekter september 2022

(utan särskild anmärkning)
Kyrkhult 281,
Helga Trefaldighet, Alvesta 2170,
Ev luth. Missionsförening
Linköping 500,
Idala 565,
Frillesås 1420.

Kollekt september 2022 till Ukraina

Kyrkliga förbundet i Växjö 3300.

Hyllningar september 2022

Kerstin Laninge, Göteborg
Begravningar september 2022
Håkan Larsson, Hajom,
Johannes Andersson, Tostared,
Anders Wenhult, Hässleby,
Britt-Marie Andersson,
Örkelljunga,
Eivor Gustafsson, Solberga.

Övriga upplysningar lämnas av kassören

Häradshammar i Östra Husby pastorat

*I himmelen, i himmelen där Herren Gud själv
bor, hur härlig bliver sällheten, hur ousägligt
stor! Där ansikte mot ansikte jag evigt, evigt
Gud får se, se Herren Sebaot.*

Laurentius Laurentii Laurinus (1577-1655)

Kyrkoherde i Häradshammar
Sv.ps. 169:1
I 1695 års psalmbok (nr 410) 17 versar,
år 1816 bearbetad till sju versar.

Nästa 60

Med detta nummer avslutar NÖ-tidningen sin femtionionde årgång, så nästa år blir det årgång 60. Det första numret utkom i oktober 1964, och ersatte då för de svenska läsarna den tidigare dansk-svenska tidskriften, vilken blivit tvåspråkig 1956. Välkommen som läsare säger vi också till nya läsare! I år har vi fått en hel del sådana. Varmt tack för alla era gåvor till Ukraina, och i samband med 80-årsdagarna och

begravningar! Tack också för alla naturagåvor som vi får till lagret i Solberga (en fastighet i byn Solberg nära socknens kyrka)!

Ukraina dominerar innehållet i detta nummer, men NÖ stöder också arbete i Lettland, Slovakien, Estland och Ryssland (Ingermanländska kyrkan samt bibelöversättning). Till Rumänien går det ibland en transport.

Anders Eliasson

Adressändringar och liknande ärenden meddelas kassören! Nordisk Östmission, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla

Nordisk Östmission har enligt sina stadgar målsättningen ”att verka för evangeliets spridande bland i första hand östeuropeiska men i mån av ekonomi och övriga resurser också bland asiatiska folk”. Nordisk Östmission deltar också i mån av möjlighet i ”materiell hjälpverksamhet bland ovanstående folk”.

Tidningen Nordisk Östmission utkommer med fyra nummer per år, i mars, juni, september och december. **Adressändringar och andra registerärenden meddelas kassören!**

Ordförande: Martin Wihlborg, Torsgatan 36, 431 38 Mölndal. Tel. 072-244 33 25,
e-post: pmartin.wihlborg@gmail.com

Kassör: Anders Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla. Tel. 0522-64 21 86 dagtid,
Tel. 0522-66 42 00 kvällstid.

Ansvarig utgivare: Margareta Eliasson, Ernst Torulfsgatan 17A, 416 73 Göteborg,
Tel. 073-218 86 71, **e-post** margareta.el@bredband.net

I redaktionen: Margareta Eliasson, Anders Eliasson.

Hemsida: www.nordiskostmission.se

Vid insättning av minst 50:- på plusgiro 42 20 57-0 eller bankgiro 484-5350 får Ni vårt missionsblad 4 ggr om året.

ISSN 0345-8571